

bliver det ikke de socialdemokratiske stemmer, der bliver afgørende for, at sådan noget bliver gennemført, for det vil vi ikke være med til af hensyn til mennesker.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vi kender jo godt den der selvgothed fra venstrefløjen. Det er altid noget med, at vi tænker på mennesker, og det gør de andre ikke, og Venstre er imod rent drikkevand, og hvad ved jeg, selv om jeg ikke kender nogen, der er imod rent drikkevand. Det er altid den retorik, som også hr. Ole Stavad står her og fremfører oppe fra Folketingets talerstol.

Hvis man ikke er villig til at sætte nogle rammer for væksten og i øvrigt mener, at man må overholde de aftaler, man laver, hvad skal man så overhovedet lave nogen aftaler for? Hvis man skal tage konsekvensen af det, hr. Ole Stavad står og siger her, så er det jo sådan set, at man bare skal give los. Så er hr. Kristian Jensens antagelse jo fuldstændig rigtig, nemlig at væksten må være ubegrænset. Hvis der er nogen, der opfinder et behov, så må man efterkomme det, og væksten kan så bare få lov til at køre los.

Så er det, jeg spørger: Det er jo ikke for sjov, at man laver de her tal. Det er jo ikke nogen, der er opfundet, heller ikke af den tidligere regering, for at være ondsksfuld over for nogen. Det er jo for at sikre, at vi kan klare bl.a. den demografiske udvikling, hvor der bliver færre i den erhvervsaktive alder og flere, der skal forsørges i de kommende år. Hvordan vil Socialdemokratiet så løse den opgave? Det er den ene ting.

Så er der den anden ting, hvis jeg lige kan nå den, nemlig at når hr. Stavad siger, at det var meget bedre under hans regering, altså mens Socialdemokraterne sad i regering, hvordan kan det så hænge sammen med, at der dengang jo var 8.000 færre ansatte i den offentlige sektor? Nu er der jo 8.000 flere ansatte i den offentlige sektor, end dengang hr. Stavad sad i regering. Hvordan kan det være meget bedre dengang?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg synes jo heller ikke, det var voldsomt klar tale, vi hørte her fra hr. Ole Stavad. Jeg forstod i hvert fald på det, at hr. Ole Stavad har den opfattelse, at man i Socialdemokratiet ikke sådan opererer med økonomiske rammer. Til gengæld overholder man de rammer, man har sat. Det er der selvfølgelig en vis logik i, kan man godt si-

ge, men forholder det sig virkelig sådan, at den tidligere socialdemokratiske regering slet ikke opererede med økonomiske måltal? Det mener jeg da nok man gjorde. Problemet var bare, at man ikke overholdt dem.

Men hr. Ole Stavad må altså meget undskyldes, at vi interesserer os lidt for – og nu er det vist fjerde eller femte gang, det bliver efterlyst – hvad det er for en økonomisk ramme, hr. Ole Stavad ville have sat for kommunernes realvækst. Og når vi spørger så interesseret til det, så er det jo, fordi vi tager hr. Ole Stavads forslag til vedtagelse alvorligt. Det er vel meningen, at vi også skal diskutere på grundlag af de forslag til vedtagelse, der bliver fremsat her i Folketingssalen.

Deri siger hr. Ole Stavad jo, at der skal skabes økonomisk råderum til realistiske økonomiske rammer i kommuner og amter. Nu spørger jeg så igen: Hvad er en realistisk økonomisk ramme? Jeg ved godt, hr. Ole Stavad siger, at han vil ikke fortælle om nogen tal, men så kan man jo ikke fremsætte sådan et forslag til vedtagelse, hvis vi ikke skal operere med økonomiske måltal.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Hvis nu hr. Lars Barfoed havde læst videre i forslaget til vedtagelse, så hedder det, at regeringen skal leve op til målsætninger om gældsafvikling og skabe økonomisk råderum til realistiske økonomiske rammer i kommuner og amter, der gør det muligt at leve op til regeringens egne løfter om børnepasning, folkeskolen, ældrepleje, sygdomsbehandling og social- og sundhedsområdet i øvrigt.

Det er jo en interessant observation, at det, der får regeringspartierne til at reagere med beskyldninger om uansvarlighed over for Socialdemokratiet, er Socialdemokratiets krav om, at regeringen selv skal betale regningen for sine egne løfter i stedet for at sende den videre til kommunerne og amterne.

Derfor fremsætter regeringen så også, for ikke at risikere at komme til at stemme for sådan noget eller stemme sådan noget ned, sin egen afværgedagsorden.

Og derfor må jeg sige til de to spørgere, at der hverken er tale om noget, der er uansvarligt, eller handler om en vækst, som ikke kan holdes, hvis det ikke er, fordi regeringen har lovet meget mere, end der er realistisk. Det kan da godt være, at man er kommet til det indimellem. Men så